

ВІЙНА

Україна скорочує залежність від китайських дронів. Які критичні проблеми залишаються і що «українцям байдуже»

Метью Фулко

25 жовтня 2026, 18:00

Український військовий 65-ї окремої механізованої бригади Сухопутних військ ЗСУ запускає ударний дрон Darts у Запорізькій області. Фото оприлюднене 7 жовтня 2026 року

Слухати 10 хв.

17–18 жовтня українські війська запустили понад 1 000 дронів углиб російської території, завдавши ударів по важливих об'єктах енергетичної та промислової інфраструктури в Санкт-Петербурзі та Ленінградській області.

Основу цих сил склали ударні безпілотики дальнього радіуса дії FP-1, розроблені компанією Fire Point – одним із найбільших українських виробників дронів.

Компанія виготовляє 200–260 дронів на день, причому 90 відсотків комплектуючих – українського виробництва, а решта надходить із ланцюгів постачання Європи та країн-союзниць. Fire Point свідомо намагається уникати використання деталей з Китаю – найбільшого у світі виробника дронів.

Це свідчить про кардинальну зміну ситуації, порівняно з 2022 роком – першим роком повномасштабного вторгнення Росії, – коли Україна майже повністю покладалася на китайські комплектуючі.

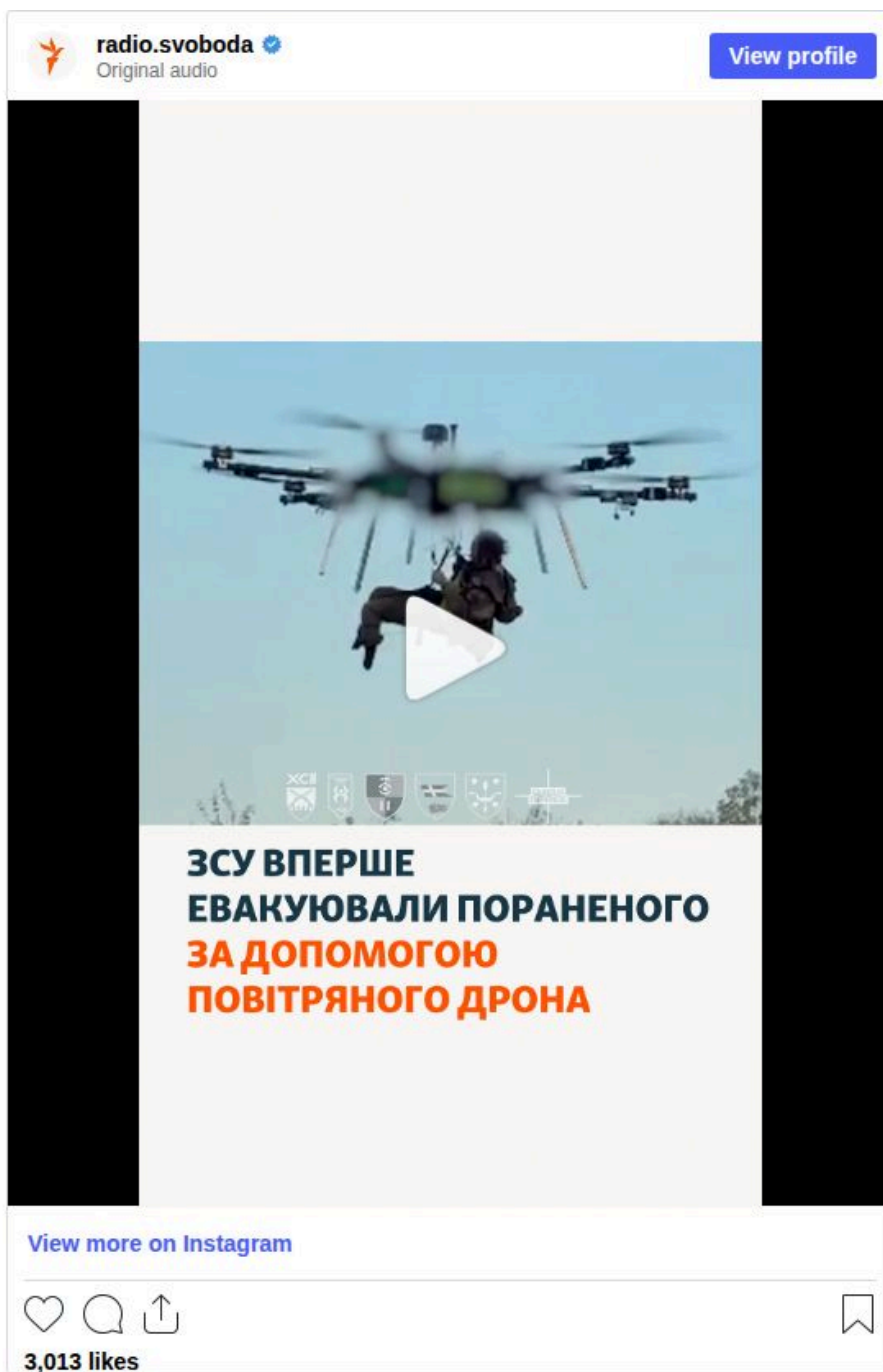
Хоча Україна різко скоротила імпорт з Китаю (за даними української митниці, на кінець серпня на Китай припадало лише 28 відсотків прямого імпорту дронів), вона все ще залежить від Пекіна в питанні постачання критично важливих компонентів, які досі важко замінити в необхідних обсягах та за прийнятною ціною.

Китайські дрони CH92-A у Сербії (кадр із відео)

«Капітал і контракти» – ось головні причини стрімкого переходу України до більшої самозабезпеченості безпілотними літальними апаратами (БПЛА), зазначила **Катарина Бучацька**, співзасновниця та директорка з аналітики київського центру з питань оборони та безпеки **Serpens Center for International Security (SCIS)**.

Під впливом воєнної необхідності та урядових ініціатив у сфері оборонних технологій (як-от **Bravel1**) Україна стрімко створила галузь безпілотників з нуля. Завдяки високому попиту компанії змогли залучити значний капітал. Вони виявили, що в багатьох випадках «імпортувати менш ефективно», і змогли реінвестувати власні доходи у місцеве виробництво, – зазначила Бучацька.

Оскільки Україна «використовує дрони щодня, вона має можливість швидко вдосконалювати їх, – зазначив у інтерв'ю **Алі Джавагері**, старший аналітик із питань новітніх технологій нью-йоркської компанії PitchBook, що спеціалізується на аналізі даних про приватні ринки. – Вони випробовують цю техніку не десь на полігоні в Аризоні. Там – справжнє поле бою».

Китай мимоволі прискорив реалізацію української ініціативи з локалізації виробництва дронів, запровадивши експортні обмеження у 2023 році (щодо дронів далекого радіуса дії) та у 2024 році (щодо окремих комплектуючих). Хоча заходи експортного контролю були спрямовані як проти України, так і проти Росії – Китай заявляв, що не хоче, аби його дрони використовувалися у військових діях – Москва практично не відчула цього впливу завдяки своєму «безмежному» партнерству з Пекіном. Китайські компанії, які обходять обмеження для постачання деталей до РФ, рідко притягуються до відповідальності у своїй країні. Київ відреагував на ці експортні обмеження, наростивши внутрішнє виробництво та перейшовши на постачання з більш надійних країн-партнерів.

Збалансування між ризиками і витратами

Утім, Україна й надалі залежить від Китаю щодо певних компонентів для дронів. Серед них: сенсори та лінзи для тепловізійних камер, акумуляторні елементи, матеріали для електродвигунів, а також окремі мікроелектронні компоненти.

«Альтернативи існують, але наразі їхніх обсягів недостатньо для забезпечення мільйонів дронів», – заявила Радіо Свобода **Олена Крижанівська**, оборонна

аналітикиня із Торонто та авторка інформаційного бюлетеня Ukraine Arms Monitor.

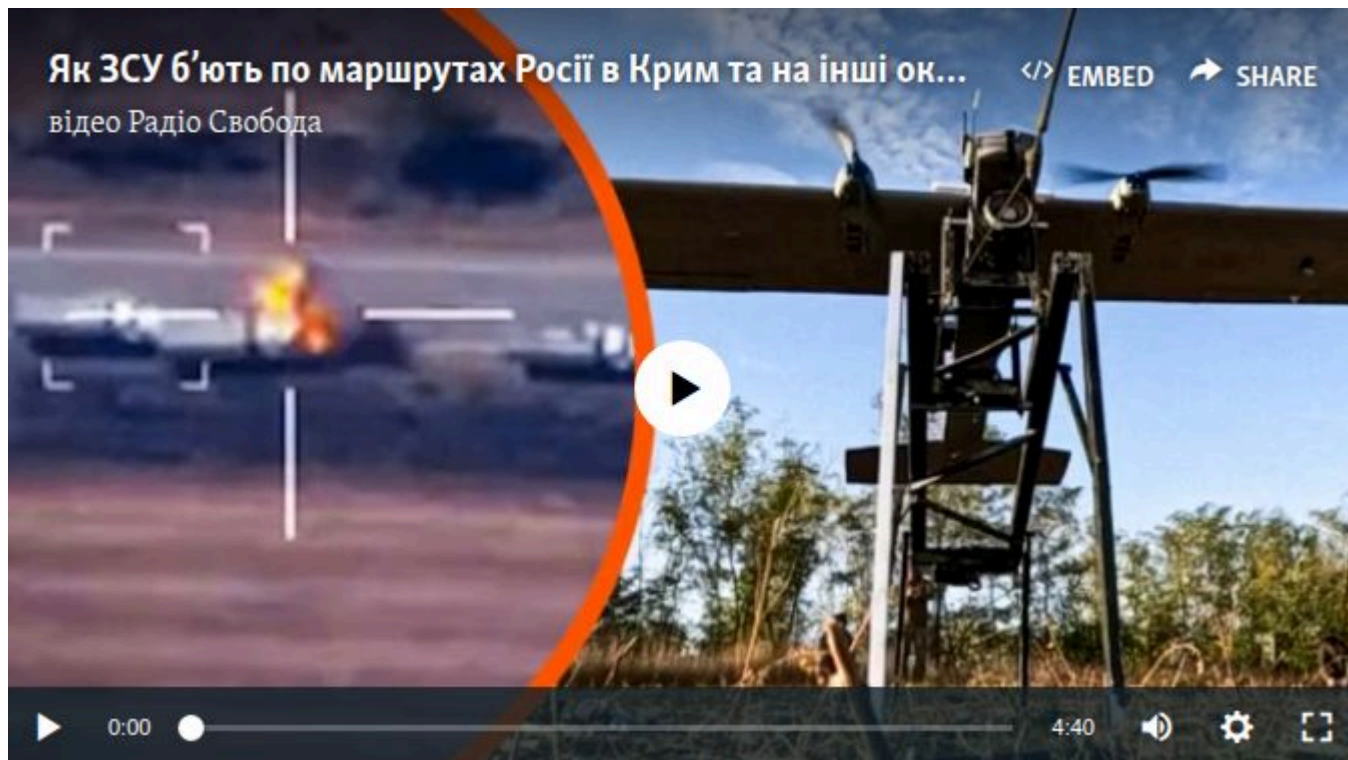
Що стосується матеріалів, які використовуються у виробництві цих компонентів, Китай важко замінити. Приклад: на Китай припадає 60 відсотків світового виробництва германію – важливого мінералу, що застосовується в інфрачервоній оптиці та лінзах тепловізійних камер. Крім того, Пекін запровадив жорсткі обмеження на експорт германію. Китай може виробляти ці компоненти для камер із значно меншими витратами, ніж європейські конкуренти.

Подібним чином Китай використовує як зброю своє домінування у виробництві рідкісноземельних магнітів, які є основним компонентом сучасних двигунів для дронів. Оскільки Україна, як і Європа загалом, поки не здатна виробляти такі магніти в промислових масштабах, українським виробникам дронів доводиться шукати нестандартні шляхи обходу китайських експортних обмежень. Вони залучають сторонніх посередників або організовують поставки через багатоланкові ланцюги постачання, що охоплюють кілька країн.

Очікується, що Європа вийде на промисловий рівень виробництва рідкісноземельних магнітів до початку 2030-х років. Однак аналітики все ще прогнозують, що європейські магніти будуть на 15-30 відсотків дорожчими за китайські.

«Можливість диверсифікації залежить від здатності закуповувати компоненти для дронів за межами Китаю за ціною, яка робить це економічно вигідним», – зазначив аналітик у сфері нових технологій Джавагері.

Усередині українського оборонно-промислового комплексу деякі інсайдери зазначають, що Україна може миритися з тривалою залежністю від Китаю, зважаючи на нагальність своїх потреб у сфері безпеки. «Українцям байдуже, чи використовують вони китайські деталі. Вони просто хочуть, щоб техніка піднялася в повітря», – зазначив керівник оборонного підприємства, який виступив на умовах анонімності під час нещодавнього закритого заходу у США.

Співпраця з Тайванем

З метою подальшого зменшення своєї залежності від Китаю в питанні постачання комплектуючих для дронів Україна розвиває партнерські відносини з демократичними країнами. Серед них Тайвань виділяється тим, що поєднує передові виробничі технології – це найбільший у світі виробник напівпровідників – зі спільною з Україною стратегічною потребою у створенні ланцюгів постачання, вільних від китайських комплектуючих.

За даними фінансованого владою Тайваню **Науково-дослідного інституту демократії, суспільства та новітніх технологій (DSET)**, українські компанії використовують тайванські бортові контролери, акумулятори, двигуни, камери та інші мікроелектронні компоненти. Останнім часом їхній інтерес до компонентів для дронів тайванського виробництва поширився на сенсори, одномодове оптичне волокно та реактивні двигуни.

У травні делегація українського кластера оборонних технологій **IRON** на чолі з виконавчим директором **Володимиром Чернюком** відвідала Тайвань, щоб зустрітися з потенційними бізнес-партнерами.

Компанія **Thunder Tiger**, один із найвідоміших тайванських виробників БПЛА, вже передала Україні системи дронів для польових випробувань та оцінки. **Kunway Technology**, ще одна тайванська компанія-виробник дронів, вже експортує дві різні моделі до України через Польщу.

Потенціал для більш тісної взаємодії у сфері виробництва між Тайванем та Україною є, але спершу необхідно вирішити низку питань. З одного боку, «спільне виробництво України та Тайваню перебуває на початковій стадії, оскільки безпілотна індустрія Тайваню ще тільки формується», – зазначив у розмові з Радіо Свобода **Майкл Каннінгем**, старший науковий співробітник програми Китаю у Центрі Стімсона у Вашингтоні.

За даними Міністерства економіки Тайваню, у першому півріччі 2026 року країна експортувала близько 242 000 дронів. За цей же період українські оборонні відомства виготовили та розгорнули майже 2,5 мільйони дронів.

Політичні міркування також обмежують співпрацю, зважаючи на відсутність дипломатичних відносин між Києвом і Тайбеєм та надзвичайну чутливість Пекіна до питань, пов'язаних із Тайванем. «Відносини України з Китаєм є особливо делікатними не лише тому, що Китай є найбільшим торговельним партнером України і за бажання міг би завдати їй серйозної економічної шкоди, а й через тісне партнерство Пекіна з Росією, – зазначив Каннінгем. – Це спонукає Україну зменшувати залежність від Китаю, але діяти в цьому напрямку вона має вкрай зважено».

ДИВІТЬСЯ ТАКОЖ:

«Технологічність – це наша перевага»: інтерв'ю з командиром підрозділу з ТОП-10 по застосуванню НРК

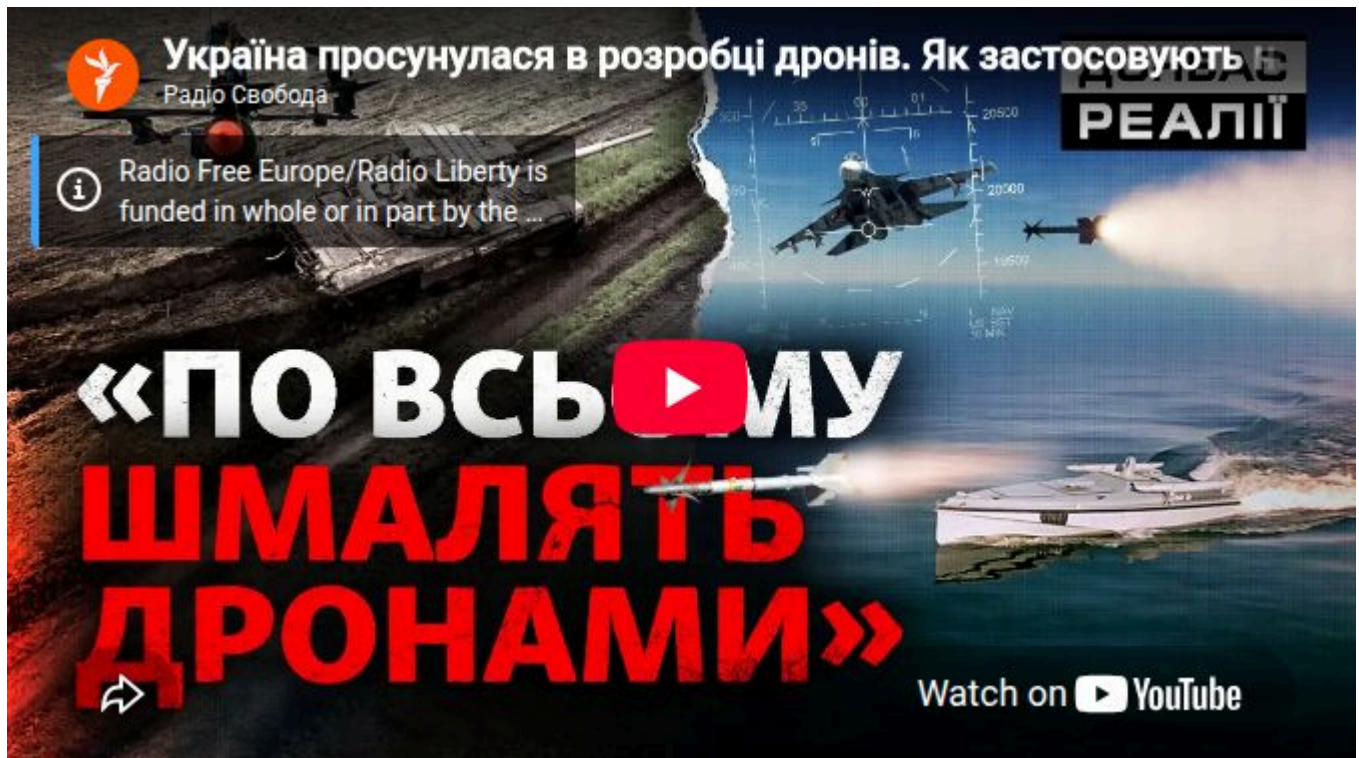
Потреба у неопублічному співробітництві у сфері оборони між Києвом і Тайбеєм може пояснити, чому 93 відсотки експорту безпілотників з Тайваню у першому півріччі припало на Польщу та Чехію – хоча жодна з цих країн не використовує безпілотники навіть близько так активно, як Україна.

Аналітики DSET **Кеті Фанг** і **Самара Дюрр** зазначають, що в митних даних Тайваню фіксується заявлений пункт призначення експорту, а не кінцевий споживач. «Тому неможливо встановити, скільки з цих дронів згодом передали Україні. Наша оцінка того, що частина цих торговельних потоків пов'язана з попитом в Україні, ґрунтується переважно на інтерв'ю з представниками галузі», – повідомили вони Радіо Свобода.

Заглядаючи наперед, аналітики прогнозують, що Україна нарощуватиме співпрацю з Тайванем та іншими демократичними партнерами на тлі подальшого посилення Китаєм експортного контролю над БПЛА.

19 жовтня Пекін оголосив про нові обмеження, які набудуть чинності 18 листопада. Ці заходи ще більше посилять тиск на українську дроніву промисловість, оскільки обмежать експорт ключових компонентів, зокрема спеціалізованих двигунів для дронів, безщіткових електродвигунів, електронних контролерів швидкості та лопатей із вуглецевого волокна.

Міністерство торгівлі Китаю зазначило у своїй заяві, що оновлені заходи експортного контролю «повністю демонструють рішучу протидію Китаю незаконному використанню дронів у військових цілях» і мають на меті «захист національної безпеки та інтересів».

ДИВІТЬСЯ ТАКОЖ:

«Принеси «Пісюн»!». Як бійці 68-ї бригади збивають російські дрони на підльоті до Сум

ДИВІТЬСЯ ТАКОЖ:

Зеленський заявив, що Україна виробляє 10 млн дронів на рік

ДИВІТЬСЯ ТАКОЖ:

У Пентагоні вражені ефективністю дронів України

[Україна](#)

[Світ](#)

[Політика](#)

[Суспільство](#)

[Війна](#)

[Вибір редакції: світ](#)